

Vĩnh Biệt Mang Viên Long

Sáng nay ngồi cắn bút...chưa bắt được ý gì. Một ngày đang trôi đi / không khéo mình vô dụng?

Ba mốt năm mình sống...nhờ mỗi ngày làm thơ...lang thang và bơ vơ...may sao vẫn cứ sống!

Mình hiểu: Sống Hy Vọng...ăn ít, sống được mà! Ngủ nhiều, gì cũng qua! Buồn, còn buồn là bạn!

Thường thì mỗi buổi sáng, mình có một bài thơ...gửi cho báo, hồi xưa, nay thì facebook!

Sáng nay, Luân Hoán viết: Mang Viên Long đi rồi. Ban đầu tưởng nói chơi, sau...thì thôi là thiệt!

Bạn, tôi, không thân thiết, chỉ biết qua email...Tôi biết bạn rất nghèo, tôi chưa giúp gì bạn...

Nay, bạn đáo bỉ ngạn...tôi biết nói sao đây? Chưa đối xử tao mà! Bạn đi buồn ở lại!

*

Bài sáng nay có phải...phải một bài thơ không? Bạn ơi, Mang Viên Long Người Đi Buồn Ở Lại!

Làm sao mà tôi lái chiếc máy bay bay về?

Làm sao không nhớ quê? Mà thôi...tôi chết mất!

Dịch bệnh là có thật! Người từ từ chia tay...Một câu rất thơ ngậy bao nhiêu tình thâm thiết!

Tin Tình Yêu Bất Diệt! Tình...gió thổi không bay...Tình...có để lên vai...Tình...không ai mang nổi!

Mang Viên Long bạn hỡi...Đi! Đi! Đi Đi Đi...

Trần Vấn Lệ